

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 98. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211094600560/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

Da jeg derpå tog øjnene ned fra himlens opmærksomme stjerner, var der ingen Satan at se, men derimod nok spor af ham, for de dampede endnu helt varme og svovlede efter de forbitrede fodtrin, han havde sat, da han smælte haser. På den måde blev jeg altså fri for ham, men i mit ene øre har jeg endnu et mærke af hans finge fra dengang, han nappede mig, og der kan det – især i ondt og mørkt vær – gøre så satans ondt, at det er for mig, som om jeg havde selve djævelen i kroppen, og så drømmer jeg igen den salige, men onyrige drøm, at jeg har Satan til at stå på pinde for mig og opvarte mig med alt det inspirationsstof, som jeg har behov –

Nå, men da jeg så kiggede nedefter, opdagede jeg efter nogen anstrængelse en stakels fyr med ubørstede tænder og sorte tæer, og som lignede noget, jeg syntes, jeg havde set før. Han kom nærmere, åbnede sin klosetdør og tilbød mig følgende meddelelse:

Din kone og dine børn har allerede længe ventet på dig med sødsuppen og pandekagerne og ber dig om at komme straks, fordi du vel for firden snart må ha afdiget, al den stund du begyndte lige efter frokost, og det nu er langt over middag!

Jeg rejste mig og gik søgmodig bundende ned ad mit bjærg. Da jeg kom hjem, sad min kone og mine børn allerede ved aftensbordet, for det havde taet meget længere tid med at nå tilbage, end jeg havde troet; jeg satte mig osse ned og kastede et blik hen over herlighederne.

Grisesylte, en stor rund, fladbuget porjon på et blomstret fad, der er klinket på flere steder. I syltens ryg knejer en tobenet gaffel og nyder udsigten. Der ligger en brun medistepølse som en tam, fedtglinsende, sammenrullet slange, i enden et stykke tråd, der ligner en kort, stivnet griselhale. Rødtret flæsketeg, smelvid, fedmeignitrende, Rullepølse, aflang og svagt hvelvet som et lemmekest ansigt.

Jeg bræder mig fedt for bordenden. Vi æder alle tavse og i vore ansigts sved. Min kone er gal i hodet; hun ruger over den anden bordende som en sur tordensky. Grådig som en rovdyrklø begravet galleu sig i syltens ryg. Pølseerne vrider sig og vrækker